

VÅRT LAND

Moralsk Opprustning i Kirkedepartementet

Statsråd Skulberg: Skolens formålsparagraf må tas på alvor

Av **INGVAR HADDAL**
og **TORMOD E. EITRHEIM** (foto)

— Når man vil plassere meg i kirkebildet og som politiker, vil det være uriktig å forbigå mitt opphold i Caux i sommer. Mitt besøk på Moralsk Opprustnings konferansesenter i Sveits var avgjørende for meg både som menneske og politiker, uttaler stortingsrepresentant Anton Skulberg til Vårt Land.

Og Skulberg som fra i dag blir å finne i sjefstolen i Kirkedepartementet, har ikke noe i mot å fortelle hvor han befinner seg:

— Så langt tilbake jeg vet, har min familie vært knyttet til Den norske kirke, men jeg har aldri vært med i noen kristelig organisasjon, selv om jeg fikk mange og ytterst sterke inntrykk av min onkel Kristian Skulberg som i en årrekke var legemisjonær i Kamerun. Og i ungdommen kom jeg også i forbindelse med dr. Einar Lundby. Inntrykk fra denne Oxford-perioden har vist meg hva for en makt kristen tro kan være i et menneskes liv, og meg har de ledet inn i MRA.

DE FIRE ABSOLUTTER

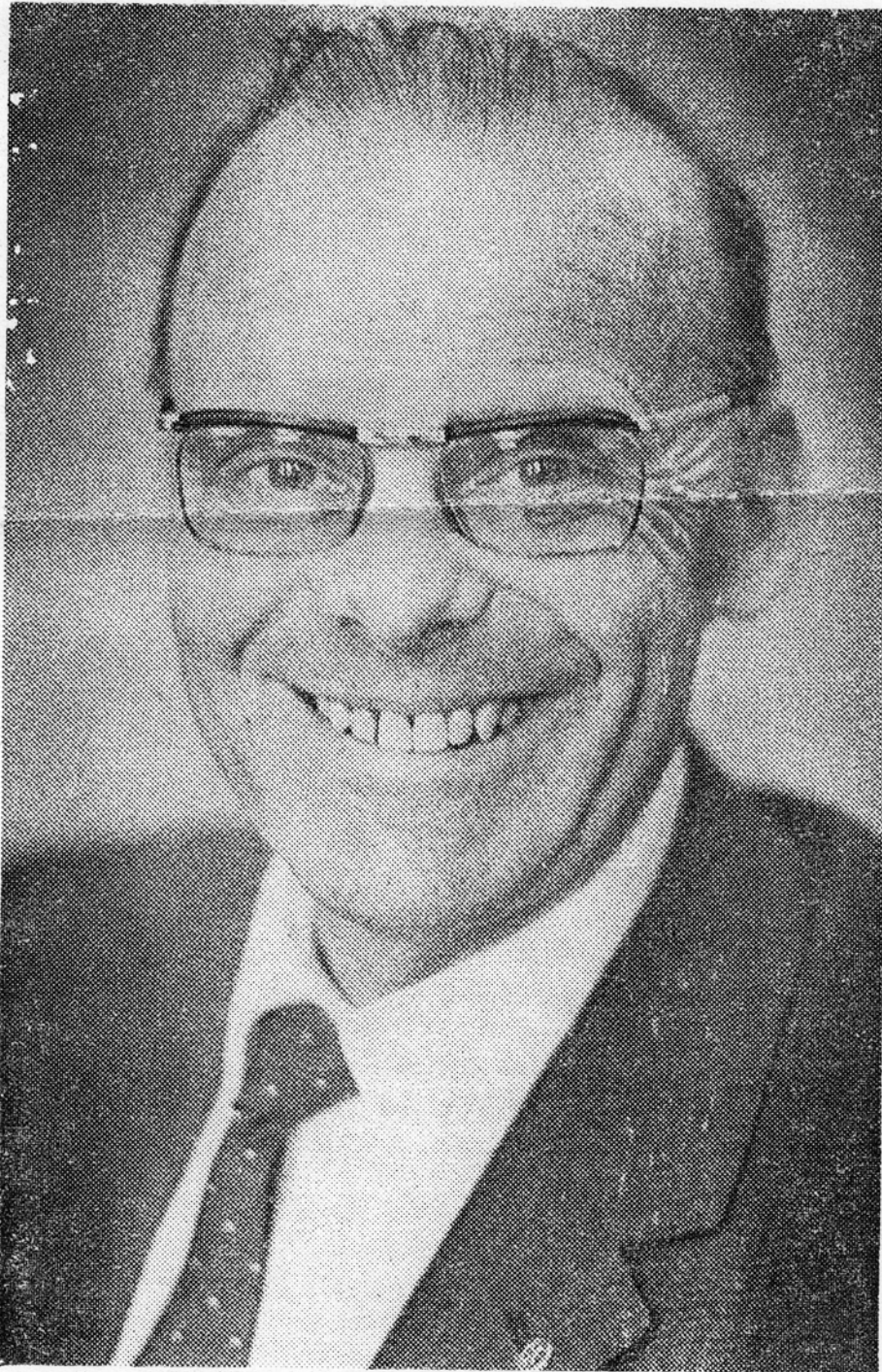
— Hva var det så som skjedde i Caux?

— Jeg deltok i en parlamentarisk kongress sammen med Johannes Østveit fra Kr. F. Man drøftet der hvordan man kan håndtere politiske problemer i etisk lys, ut fra mange forskjellige forhold og på forskjellige kanter av verden. Det ble påvist at det er mulig å finne fram til almengyldige holdninger.

Og dr. Skulberg vet ikke noen bedre måte å verbalisere disse holdningene på enn gjennom de fire absolutter, vel kjent fra Buchmans tid: absolutt ærlighet, kjærlighet, renhet og uselvskhet.

— Men går det an å være absolutt ærlig i politikk?

— Det er ytterst farlig å slå av på kravene til ærlighet. Politiske problemer må sees i sin moralske sammenheng, og vi får heller spørre: Kan vi makte å oppnå slik ærlighet? Jeg innrømmer at sett bare på menneskelig bakgrunn er det neppe mulig. Vi trenger hjelp-

Ikke verre å praktisere absolutt kjærlighet i politikken enn andre steder, sier den nye kirke- og undervisningsminister.

— Men det må da være enda verre å praktisere absolutt kjærlighet?

— Ikke verre i politikken enn andre steder. Politikerne møtes nemlig ikke bare som politikere, men også som mennesker. Det er ikke vanskelig å få vennskap til å trives tvers over partigrensene, og det er en god ting. Politikere imponerer meg med sin almene evne til å skjelle mellom person og sak.

EN STOR UTFORDRING

— Gleder De Dem så til oppgavene i Kirkedepartementet?

— Jeg gleder meg — og jeg gruer meg. Det er en veldig

oppgave som jeg går inn i med den aller største ydmykhet.

— Var det dette departementet De helst ville hatt?

— Det hele kom så brått på at jeg ikke har hatt tid til å ønske meg noe spesielt departement. Jeg ser imidlertid denne oppgaven som en stor utfordring og kan bare håpe jeg i noen grad vil kunne fylle min plass.

Virksomheten i Kirke- og undervisningskomiteen i Stortinget har formodentlig gitt Skulberg både interesse og forutsetninger for å fylle sin meget utsatte plass. På spørsmål om det er spesielle saker han ønsker å

prioritere, svarer han at det nok vil komme, men foreløpig vil han prøve å danne seg et helhetsbilde.

REVISJONER?

— De spesielle oppgavene vil jeg vurdere med fagfolk og politiske rådgivere. Det er nødvendig med oversikt — og farlig å stå for nær bildet. Min første oppgave blir å finne en konsultativ statsråd og en statssekretær.

— Det yntes om at den konsultative skal bli en kvinne?

— Ikke meg imot, smiler Skulberg.

— De er selv en verdenskjent forsker. Vil De komme til å prioritere forskningen?

— Forskning er meget viktig som grunnlag for vår samfunnsmessige utvikling, og en forsker må begrense sitt synsfelt sterkt for å kunne gå i dybden. Men når det gjelder forskningspolitikk, må den settes inn i en bredere sammenheng, ut fra samfunnsmessige behov.

— Aktuelle saker?

— Først og fremst loven om gymnas og om lærerutdanning. Jeg holder det for vesentlig at man ikke forsinkes noen av disse sakene. Dermed har jeg ikke sagt at vi ikke vil foreta visse revideringer.

MER ENN KUNNSKAPSFORMIDLER

Når det gjelder skolen, ser vår nye kirkestatsråd det som vesentlig at den blir noe mer enn en kunnskapsformidler.

— Det er meget viktig at vi tar formålsparagrafen på alvor som grunnlag for skolens virksomhet, den som taler om vår kristne tro og om å fostre de unge til «gagns mennesker». Ikke minst i dag da inntrykkene fra massemedia er så sterke, betyr det også mye at de unge får best mulig kjennskap til sitt eget sjelsliv og psykiske reaksjoner.

— Adviserer De hermed en «Vær-varsom-plakat» for NRK?

— Spørsmålet om normer kan jeg ikke ta opp i dag, men det er nødvendig at det blir tatt opp til omfattende vurdering.

Heller ikke de foreliggende kirkemodeller ønsker Skulberg å ta stilling til i dag. Han ønsker bare å slå fast enda en gang:

— Jeg vet at oppgaven jeg går til er stor. Jeg vet også at jeg møter den med tilsvarende ydmykhet.